

48. කොසම්බිය සූත්‍රය

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් කාලයෙකින් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කොසඹු නුවර සොසිත නම් වූ ආරාමයෙහි වැඩ වාසය කරති. එකල්හි කොසඹු නුවර හික්ෂුහු හටගත් ධබර ඇතිව, හටගත් කෝලාහල ඇතිව. විවාද කර ගනිමින් එකිනෙකා වචන නමැති ආයුධවලින් ඇතගනිමින් වාසය කරති. ඔවුහු එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදි කරුණු පැහැදිලි නොකරති. පැහැදිලි කළත් නොපිලිගනිති.

ඉක්බිති එක්තරා හික්ෂුවක්තෙම භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පැමිණියේය. පැමිණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ එක පැත්තක උන්නේය. එක පැත්තක උන්නාවූ ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියේය. "ස්වාමිනි, මෙහි කොසඹු නුවර හික්ෂුහු හටගත් ධබර ඇතිව, හටගත් කොලාහල ඇතිව, විවාද කර ගනිමින් එකිනෙකා වචන නමැති ආයුධ වලින් ඇත ගනිමින් වෙසෙත්. ඔවුහු එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදි කරුණු පැහැදිලි නොකරති. පැහැදිලි කළත් නොපිලි ගනිති."

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ එක්තරා හික්ෂුවක් කැඳවූහට "මහණ මෙහි එව, නොප මාගේ මවනසෙන් ශාස්තෘන් වහන්සේ ආයුෂ්මතුන් කැඳවන්නාහුයයි ඒ හික්ෂුන් කැඳවව"යි (කිහ.) "එසේය ස්වාමිනි"යි ඒ හික්ෂුව භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තරදී ඒ හික්ෂුන් යම් තැනෙකින්ද එතැනට ගියේය. ගොස් ඒ හික්ෂුන්හට "ශාස්තෘන් වහන්සේ ආයුෂ්මතුන් කැඳවන්නාහ"යි කියේය. "එසේය ඇවැත්නි"යි ඒ හික්ෂුහු ඒ හික්ෂුවට පිලිතුරුදී භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එතැනට පිමිණියහට පැමිණ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එක පැත්තක උන්නාහුය. එක පැත්තක උන්නාවූ ඒ හික්ෂුන්ට භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළහ.

"මහණෙනි, තෙපි හටගත් ධබර ඇත්තාහු, හටගත් කොලාහල ඇත්තාහු, විවාද කරගන්නාහු, එකිනෙකාට වචන නමැති ආයුධවලින් විදගනිමින් වාසය කරන්නාහුය. ඒ නොප එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදි කරුණු පැහැදිලි නොකරන්නාහුය. පැහැදිලි කළත් නොපිලිගන්නාහුය. යනු හැබැද?" (යි ඇසූහ)

"එසේය, ස්වාමිනි"

"මහණෙනි, නොපි යම් කලෙක හටගත් ධබර ඇත්තාහු, හටගත් කොලාහල ඇත්තාහු විවාද කරගන්නාහු එකිනෙකා වචන නමැති ආයුධ වලින් විදගනිමින් වාසය කරන් නම් එකල්හි, සමාන ධම්මසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද, නැති තැනද, මෙමුත්‍රී සහගත කාය කර්මය (කයින් කරන ක්‍රියා) එළඹ සිටියේයයි හෝ, සමාන ධම්මසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද, නැති තැනද මෙමුත්‍රී සහගත වචනය එළඹ සිටියේයයි හෝ, සමාන ධම්මසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද, නැති තැනද, මෙමුත්‍රී සහගත හිත ති එළඹ සිටියේයයි හෝ සිතන්නහුද?"

'තැන ස්වාමිනි"

Taṃ kiṃ maññaṭṭha, bhikkhave, yasmim̐ tumhe samaye bhaṇḍanaṅgātā kalahajātā vivādāpannā aññaṃaññaṃ mukhasattīhi vitudantā viharatha, api nu tumhākaṃ tasmim̐ samaye **mettaṃ kāyakammaṃ** paccupaṭṭhitaṃ hoti sabrahmacārisu āvi ceva raho ca, **mettaṃ vacīkammaṃ...pe... mettaṃ manokammaṃ** paccupaṭṭhitaṃ hoti sabrahmacārisu āvi ceva raho cā'ti? "No hetam, bhante"

2. "මහණෙනි, මෙසේ වනාහි නොපි යම් කලෙක හටගත් ධබර ඇත්තාහු, හටගත් කොලාහල ඇත්තාහු විවාද කරගන්නාහු, එකිනෙකා වචන නමැති ආයුධවලින් විදගනිමින් වාසය කරන්නාහු නම්, නොපට සමාන ධම්මසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි අතැති තැනද, නැති තැනද මෙමුත්‍රී සහගත කාය කර්මය එළඹ නොසිටියේ වෙයි. සමාන ධම්මසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද, නැති තැනද මෙමුත්‍රී සහගත වාක් කර්මය එළඹ නොසිටියේ වෙයි. සමාන ධම්මසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි ඇති තැනද, නැති තැනද මෙමුත්‍රී සහගත මනෝ කර්මය එළඹ නොසිටියේ වෙයි. එසේ නම්, හිස් පුරුෂයින්, තෙපි කුමක් දන්නාහු, කුමක් දන්නාහු හටගත් ධබර ඇත්තාහු හටගත් කොලාහල ඇත්තාහු, විවාද කරගන්නාහු එකිනෙකාට වචන නමැති ආයුධවලින් පහරදෙමින් වාසය කරවද? නොපි එකිනෙකාට ඇත්ත පෙන්නාදි කරුණු පැහැදිලි නොකරන්නාහුය. පැහැදිලි කළත් නොපිලිගන්නාහුය. හිස් පුරුෂයින්, මේ වනාහි නොපට බොහෝ කලක් අහිත පිණිස, දුක් පිණිස වන්නේය.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ හික්ෂුන් වහන්සේ අමතා මෙසේ වදාළහ. "මහණෙනි, දීර්ඝ කාලයක් මුළුලෙහි සිහිකටයුතු වූ, (සමාන බඹසර ඇත්තවුන්ට) ප්‍රිය බව කරන්නාවූ, ගෞරවය ඇති කරන්නාවූ, මේ ධර්ම භයක් සංග්‍රහ පිණිසද, විවාද නොකිරීම පිණිසද, සමගි බව පිණිසද, එකඟ බව පිණිසද, පවතින්. කවර සයක්ද යත් - මහණෙනි, මේ ශාසනයෙහි හික්ෂුන්ගේ මෙහි සහගත කාය කර්මය ඉදිරියෙහි ඇති නැතද ඉදිරියෙහි නැති නැතද, සමාන බුහුණ වර්ෂා ඇත්තවුන් කෙරෙහි එලඹ සිටියේද, මේ ධර්මය තෙමේ සිහිකටයුතුය ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරු බව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, විවාද නොකිරීම පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකඟ බව පිණිසද පවතියි.

4. "මහණෙනි, නැවතද අනෙකක් කියමි. හික්ෂුවගේ මෙහි සහගත වචකර්මය ඉදිරියෙහි ඇති නැතද, ඉදිරියෙහි නැති නැතද සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි එලඹ සිටියේද, මේ ධර්මය තෙමේද සිහිකටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරුබව කරන්නේය. සංග්‍රහ පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකඟ බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. හික්ෂුවගේ මෙහි සහගත මනෝ කර්මය ඉදිරියෙහි ඇති නැතද, ඉදිරියෙහි නැති නැතද සමාන බඹසර ඇත්තවුන් කෙරෙහි එලඹ සිටියේද, මේ ධර්මය තෙමේද තසිති කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය, ගරුබව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද සමගිය පිණිසද, එකඟ බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. මහණ තෙම දැහැමි වූ, දැහැමින් ලැබුණාවූ, යටත් පිරිසෙයින් පාත්‍රයටඅල්ලන පමණ වූද, යම් ඒ ලාභයෝ වෙතද, එබඳුව ලාභයන් ශිලිවන්වූ, සමාන බඹසර ඇත්තවුන් හා නොබෙදා නොවලදන්නේනේ වේද, මේ ධර්මය තෙමේද සිහි කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරු බව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකඟ බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි. මහණතෙම කඩ නොවූ, සිදුරු නොවූ, පුළුලි සහිත නොවූ, කබර හට නොගන්නාවූ නණිභාවට යටත් නොවූ නුවණැත්තන් විසින් ප්‍රශංසා කරන ලද්දාවූ, තෘෂ්ණා දෘෂ්ටිත් විසින් ස්පර්ශ නොකරන ලද්දාවූ සමාධිය පිණිස පවත්නාවූ, යම් ඒ ශිලියෝ වෙතද, එබඳු ශිලියන්ගෙන් සබුන්මවාටින් සමග අහිමුඛ යෙහිද, අනහිමුඛයෙහිද සමාන බවට පැමිණියේ වෙයිද, මහණෙනි, මේ ධර්මය තෙමේද සිහි කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නේය. ගරු බව කරන්නේය. සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකඟ බව පිණිසද පවතියි.

"මහණෙනි, නැවත අනෙකක්ද කියමි. මහණතෙම උතුම් වූ නිවන් පිණිස පවත්නාවූ, යම් යම් සමයක් දෘෂ්ටියක් වේද, ඊට අනුව පිලිපදින පුද්ගලයාට හොඳින් සියලු දුක් නැති කිරීම පිණිස පවතිද, එබඳු සමයක් දෘෂ්ටියෙන් සබුමසරුන් හා ඉදිරියෙහි ඇති නැතද, ඉදිරියෙහි නැති නැතද, සමාන බවට පැමිණියේ වේද, මේ ධර්මය තෙමේද සිහි කටයුතුය. ප්‍රිය බව කරන්නාවූද ගරු බව කරන්නාවූද, සංග්‍රහය පිණිසද, අවිවාදය පිණිසද, සමගිය පිණිසද, එකි භාවය පිණිසද පවත්නා ධර්ම සය වෙති.

Puna caparaṃ, bhikkhave, bhikkhu yāyaṃ **diṭṭhi ariyā niyyānikā** niyyāti takkarassa sammā dukkhakkhayāya tathārūpāya diṭṭhiyā diṭṭhisāmaññagato viharati sabrahmacārihi āvi ceva raho ca. Ayampi dhammo sāraṇiyo piyakaraṇo garukaraṇo saṅgahāya avivādāya sāmaggiyā ekibhāvāya saṃvattati

5. "මහණෙනි, මේ සය ආකාර සිහි කටයුතු ධර්මයන් අතුරෙන් තිර්දෝෂවූ, නිවන් පිණිස පවත්නාවූ යම් මේ මාර්ග සමයක්දෘෂ්ටියක් වේද, ඊට අනුව පිලිපදින්නහුට හොඳින් සියලු දුක් නැති කිරීම පිණිස පවතිද එය සියල්ලට අග්‍රය. එය සියල්ල සංග්‍රහ කරන්නේය. සියල්ල ඊට සම්බන්ධය. මහණෙනි, යම්සේ කුප්ගෙයක යම් යම් කැණීමකට වේද, මෙය අග්‍රය. එය යම්සේ සියලු දැව එක්කොට ගන්නේද, සියලු දැව ඊට සම්බන්ධ වන්නේද, එපරිද්දෙන් මේ සය ආකාර සිහි කටයුතු ධර්මයන් අතුරෙන් තිර්දෝෂවූ නිවණට පමුණුවන්නාවූ යම් යම් සමයක් දෘෂ්ටියක් ඒ කරන්නාවූහුගේ හොඳින් දුක් නැති වීම පිණිස පමුණුවාද මෙය අග්‍රය. එය සියල්ල සංග්‍රහ කරන්නේය. සියල්ල ඊට සම්බන්ධය.

6. "මහණෙනි, තිර්දෝෂවූද, නිවණට පමුණු වන්නාවූද, යම් මේ මාර්ග සමයක් දෘෂ්ටියක් වේද, ඊට අනුව පිලිපදින්නහුට හොඳින් දුක් නැති කිරීම පිණිස කෙසේ නම් පවතිද, මහණෙනි, මේ සාගතයෙහි මහණතෙම ආරණ්‍යයට ගියේ හෝ රුකක් මුලට ගියේ හෝ හිස් ගෙයකට ගියේ හෝ මෙසේ සලකයි. මම යම්බඳු කෙලෙස් ඉපදීමකින් මධ්‍යාලද සිත් ඇත්තෙමි ඇති සැටියෙන් නොදන්නෙමිද, නොදන්නෙමිද, ඒ කෙලෙස් ඉපදීම මා තුළ පහතොටි පවතියිද? (කියාය.)

මහණෙනි, ඉදින් මහණනෙම කාම රාගයෙන් මධනා ලද්දේ වේද, මධන ලද සිත් ඇත්තේවේද, මහණෙනි ඉදින් මහණනෙම ව්‍යාපද නිවරණයෙන් මධන ලද්දේවේද,

ව්‍යාපාදනයෙන් මධනාලද සිත් ඇත්තේ වේද, මහණෙනි,

ඉදින් මහණනෙම ජිනම්ද්ධයෙන් මධනාලද්දේ වේද, ජිනම්ද්ධයෙන් මධනාලද සිත් ඇත්තේවේද, මහණෙනි,

ඉදින් උද්ධච්චකුක්කුච්ච යෙන් මධනා ලද්දේවේද, උද්ධච්චකුක්කුච්ච ඇත්තේ වේද,

මහණෙනි, ඉදින් මහණනෙම විචිච්චාචෙන් මධනා ලද්දේ වේද, විචිච්චාචෙන් මධනාලද සිත් ඇත්තේ වේද, මහණෙනි, ඉදින් මහණනෙම පරලොච ගැන සිතිමෙහි යෙදුනේවේද, එයින් මධනාලද සිත් ඇත්තේවේද මහණෙනි,

Sace, bhikkhave, bhikkhu paralokacintāya pasuto hoti, pariyuṭṭhitacittova hoti.

ඉදින් මහණනෙම හටගත් ධබර ඇත්තේද, හටගත් කොලාහල ඇත්තේද, විවාදයට පැමිණියේද, එකිනෙකා මුඛ නමැති ආයුධවලින් විදගනිමින් වාසය කරයිද, එයින් මධනාලද සිත් ඇත්තේ වේද,

hoti Sace, bhikkhave, bhikkhu bhaṇḍanajāto kalahajāto vivādāpanno aññamaññiṇaṃ mukhasattihi vitudanto viharati, pariyuṭṭhitacittova hoti .

හෙනෙම මෙසේ දැනියි. මම යම්බඳු කෙලෙස් ඉපදීමක් මධනාලද සිත් ඇත්තෙමි ඇති සැටියෙන් නොදන්නෙමිද, නොදන්නෙමිද, ඒ කෙලෙස් ඉපදීම මා තුළ නැතැයි (දැනගනි) මාගේ සිත වතුරාර්ය සත්‍ය අවබෝධය පිණිස මනාකොට පිහිටුවන ලද්දේයයි (දැන ගනියි) ඔහු විසින් ආර්යවූ ලෝකොත්තරවූ, පෘථව්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ මේ ප්‍රථම ඥානය ලබන ලද්දේ වෙයි.

So evaṃ pajānāti – ‘natthi kho me taṃ pariyuṭṭhānaṃ ajjhataṃ appahīnaṃ, yenāhaṃ pariyuṭṭhānena pariyuṭṭhitacitto yathābhūtaṃ nappajāneyyaṃ na passeyyaṃ. Suppaṇiḥitaṃ me mānasaṃ saccānaṃ bodhāyā’ti. Idamassa **paṭhamaṃ ñāṇaṃ adhigataṃ hoti ariyaṃ lokuttaraṃ asādhāraṇaṃ puthujjanehi.**

7. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි මහණෙනි, ආර්ය ශ්‍රාවකනෙම මෙසේ සලකයි. මම මේ මාර්ග සමයක් දෘෂ්ටිය සෙවනය කරන්නේ, වධන්තේ, බහුල කරන්නේ නමා තුළ වින්ත සමථය ලබයිද, නමා තුළ කෙලෙස් සංසිද්ධි ලබයිද, හෙනෙම මෙසේ දැනියි. මම මේ මාර්ගදෘෂ්ටිය සෙවනය කරන්නේ වධන්තේ, බහුල කරන්නේ, මාගේ වින්ත සමථය ලබමි. මාගේ කෙලෙස් නිවීම ලබමියි (දැනගනියි) ඔහු විසින් ආර්යවූ ලොකොත්තරවූ, පෘථව්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ දෙවන ඥානය ලබන ලද්දේ වෙයි.

“Puna caparaṃ, bhikkhave, ariyasāvako iti paṭisañcikkhati – ‘imaṃ nu kho ahaṃ diṭṭhiṃ āsevanto **bhāvento bahulīkaronto** labhāmi paccattaṃ **samathaṃ**, labhāmi paccattaṃ **nibbuti’nti? So evaṃ pajānāti – ‘imaṃ kho ahaṃ diṭṭhiṃ āsevanto bhāvento bahulīkaronto labhāmi paccattaṃ samathaṃ, labhāmi paccattaṃ nibbuti’nti. Idamassa **dutiyaṃ ñāṇaṃ adhigataṃ hoti ariyaṃ lokuttaraṃ asādhāraṇaṃ puthujjanehi.****

8. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක නෙම මෙසේ සලකයි. 'මම යම්බඳු ආර්ය දෘෂ්ටියකින් යුක්තවූයෙමිද, එබඳුවූ මාර්ග දෘෂ්ටියකින් යුක්තවූ, මේ ගාසනයෙන් පිටන්වූ, ශ්‍රමණයෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ ඇත්තේදෝයි (සලකයි) හෙනෙම මෙසේ දැනියි. මම යම්බඳු මාර්ග සමයක් දෘෂ්ටියකින් යුක්තවූයෙමිද, එබඳු දෘෂ්ටියකින් යුක්තවූ, මේ ගාසනයෙන් පිටන්වූ අන්‍යවූ, ශ්‍රමණයෙක් හෝ බමුණෙක් හෝ නැත'. ඔහු විසින් ආර්ය වූ ලොකොත්තරවූ පෘථව්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ මේ තුන්වන ඥානය ලබන ලද්දේ වෙයි.

9. "මහණෙනි, නැවත අනිකක්ද කියමි. ආර්යශ්‍රාවක නෙම මෙසේ කල්පනාකරයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගල නෙම යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවූයේ මමද එබඳු ස්වභාවයෙන් යුක්තවෙමි' (කියයි.)

මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලනෙම, කෙබඳු ස්වභාවයෙන් යුක්තවූයේද, මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත පුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි. යම්බඳු ඇවතකින් නැගී සිටීම පෙනේද, යම්

හෙයකින් එබඳු ඇවතකට පැමිණියහොත් එය වහාම ගාස්තෘත වහන්සේ වෙත හෝ නුවණැත්තා වූ, සබ්බම සරුන් වෙත හෝ දේසනා කරයි. ඵලි කරයි. ප්‍රකට කරයි. දෙසා ඵලි කොට ප්‍රකට, කොට මන්තෙහි සංවරයට පැමිණෙයි.

මහණෙනි, යම්සේ බාලවූ, උඩුකුරුව සයනය කරන්නාවූ, ලදරු කුමාරයෙක් අතින් හෝ පයින් හෝ ගිනි අගුරක් මිරිකා වහාම අනපය හභවවාද, මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත සුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි. යම්බඳු ඇවතකින් නැගී සිටීම පෙනේද, යම් හෙයකින් එබඳු ඇවතකට පැමිණියහොත් එය වහාම ගාස්තෘත වහන්සේ වෙත හෝ නුවණැත්තා වූ, සබ්බමවාරීන් වෙත හෝ දේසනා කරයි. ඵලි කරයි. ප්‍රකට කරයි. දේශනාකර, ඵලි කර, ප්‍රකට කොට මන්තෙහි සංවරයට පැමිණෙයි. හෙතෙම 'මෙසේ දනියි. මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගලයෙකු යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවේද, මමද එබඳු ස්වභාවයෙන් යුක්තවෙමි'. (කියාය.) 'ඔහු විසින් ආර්ය වූ, ලෝකෝත්තර වූ, පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ සතරවෙති ඤාණය ලබන ලද්දේ වෙයි.

10. "මහණෙනි, නැවත අතිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ සලකයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගල තෙම යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්ත වේද, මමද එබඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවෙමි'.

"මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගල තෙම කෙබඳු ස්වභාවයකින් යුක්ත වූයේ වේද, මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි, සබ්බමසරුන්ගේ කුඩාවූද, මහත්වූද, විමසා බලා කළයුතු කටයුතු වෙන්වමි, ඒ කටයුතු සම්පාදනයෙහි උත්සාහවත් වූයේ වෙයි. ඉක්බිති අධිගීල ගිණිනාවෙයිද, අධිවිත්ත ගිණිනාවෙයිද, අධිප්‍රඥා ගිණිනාවෙයිද, බලවත් ප්‍රාර්ථනා ඇත්තේවෙයි.

'kiñcāpi yāni tāni sabrahmacāriṇaṃ uccāvacāni kimkaraṇīyāni tattha ussukkaṃ āpanno hoti, atha khvāssa tibbāpekkhā hoti **adhīsilasikkhāya adhicittasikkhāya adhipaññāsikkhāya**'.

මහණෙනි, ලපටි වස්සකු ඇති දෙන තණකොළද කඩාකයි. වසු පැටියාද බලයි. මහණෙනි, එපරිද්දෙන්ම මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත සුද්ගලයාගේ මේ ස්වභාවයයි, කිසියෙක් සබ්බමසරුන්ගේ කුඩා වූද, මහත්වූද, විමසා බලා කළයුතු කටයුතු වෙද්ද එහි උත්සාහ ඇති බවට පැමිණියේ වෙයි. යලිත් අධිගීලයෙහිද අධිවිත්තයෙහිද, අධි ප්‍රඥාවෙහිද, බලවත් ප්‍රාර්ථනා ඇත්තේ වෙයි. හෙතෙම මෙසේ දනියි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගලයෙකු යම්බඳු ස්වභාවයකින් යුක්තවේද, මමද එබඳු ස්වභාවය තිත් යුක්තවෙමි.' (කියාය) ඔහු විසින් ආර්ය වූ, ලෝකෝත්තර වූ පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ පස්වෙති ඤාණය ලබන ලද්දේ වෙයි.

11. "මහණෙනි, නැවත අතිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ සලකයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගලයා යම්බඳු බලයකින් යුක්තවූයේද, මමද, එබඳු වූ බලයකින් යුක්තවෙමි. මහණෙනි, මාර්ගදෘෂ්ටියෙන් යුක්ත සුද්ගලයා කෙබඳු බලයකින් යුක්තද?

තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාලවූ ධර්මවිනය දෙක දෙසනා රකනු ලබන කල්හි ඉන් ප්‍රයෝජනය ගනු කැමතිව, මෙතෙහි කොට, මූල සිතීන් දරා ගනිමින් , හොඳට කන්යොමා ධර්මය අසයි හෙතෙම මෙසේ දනියි.'මාර්ගදෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගල තෙම යම්බඳු බලයකින් යුක්තවේද මමද එබඳු බලයකින් යුක්තවෙමි'යි. ඔහු විසින් ආර්ය වූ ලෝකෝත්තර වූ පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ සයවෙති ඤාණය ලබන ලද්දේ වෙයි.

12. "මහණෙනි, නැවත අතිකක්ද කියමි. ආර්ය ශ්‍රාවක තෙම මෙසේ සලකයි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත සුද්ගලයා යම් බඳු බලයකින් යුක්ත වේද මමද එබඳු බලයකින් යුක්තවෙමි' (කියාය) මහණෙනි, මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත සුද්ගලයා කෙබඳු බලයකින් යුක්තවූයේද? මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුක්ත සුද්ගලයාගේ ස්වභාවය මෙසේ වෙයි. තථාගතයන් වහන්සේ විසින් වදාලවූ ධර්ම විනය දේසනා කරනු ලබන කල්හි, අර්ථයෙන් සතුට ලබයි. ධර්මයෙන් සතුට ලබයි. අර්ථයෙන් යුක්තවූ ධර්මයෙන් යුක්තවූ සතුට ලබයි. හෙතෙම මෙසේ දනියි. 'මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් යුත් සුද්ගල තෙම යම්බඳු බලයකින් යුක්තවූයේද, මමද එබඳු බලයකින් යුක්තවූයේ වෙමි' ඔහු විසින් ආර්ය වූ, ලෝකෝත්තර වූ, පෘථග්ජනයන් හා සාධාරණ නොවූ, මේ සත්වන ඤාණය ලබන ලද්දේ වෙයි.

Balatā esā, bhikkhave, diṭṭhisampannassa puggalassa yaṃ tathāgatappavedite dhammavinaye desiyamāne labhati **athavedaṃ**, labhati **dhammavedaṃ**, labhati **dhammūpasamphitaṃ** pāmojjaṃ.

13. "මහණෙනි, මෙසේ අංග සතකින් යුක්තවූ, ආර්යශ්‍රාවකයා විසින් සෝවාන් ඵලය ප්‍රත්‍යක්ෂ කිරීම පිණිස ස්වභාවය මනාව සොයන ලද්දේවෙයි. මහණෙනි, මෙසේ අංග සතකින් යුක්තවූ, ආර්ය ශ්‍රාවකතෙම, සෝවාන් ඵලයෙන් යුක්ත වූයේ වේ."

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය දෙශනා කළහ. සතුටු සිත් ඇති ඒ ශික්ෂුහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ.